

EL POETA VA AL CINEMA

Un poema és una carta d'amor al món
(Charles Chaplin)

La poesia és
un sistema de miralls
giratoris, lliscant amb harmonia,
desplaçant llums i ombres a l'emprovador
(Pere Gimferrer)

Aquest exemplar de TEMPS MODERNS, darrer de l'any 96, és pura poesia. Una advertència obligada per aquells lectors i aquelles lectores que no estimen aquesta mena de creació literària. Una altra advertència, emperò: poesia i cinema no estan tan allunyats com es pensa. Trobareu en aquest número una selecció poètica referida al món del cinema. Molts són els poetes contemporanis que han clucat un ull a l'obra cinematogràfica, tot repartint els seus sentiments entre ambdues formes de creació. Al cap i a la fi, parlem sempre de narració cinematogràfica i, segons Cocteau, el poeta no somia, sinó que conta.

No exactament la poesia, però sí la novel·la, s'ha convertit en font d'inspiració constant de realitzadors. El resul-

tat final sempre resta a criteri de cadascú, però no és inusual, en un determinat tipus de cinema, escoltar la frase, en to admiratiu, *aquesta pel·lícula és pura poesia*. L'expressió pretén reflectir el plaer de l'espectador envers una producció que li ha deixat bona boca i que, si més no, li ha fet quatre pessigolles a la seva sensibilitat.

La gelosia i la traïció són conceptes sovint presents a la poesia. Darrerament hem estat testimoni d'uns intercanvis epistolars entre autor adaptat -en versió lliure- i realitzadora cinematogràfica. Javier Marías, un dels millors escriptors actuals en castellà i persona intel·ligent, s'ha deixat endur incomprensiblement per aquests sentiments. No ha volgut entendre que *Robert Ryland's last journey* és una pel·lícula i no la seva novel·la. Todas las

almas. Els seus articles desqualificadors, *el novel·lista va al cine* i *el novel·lista se sale del cine*, publicats al diari EL PAIS, donen d'ell una imatge nova i inesperada. Esperem que sigui un enuig transitori i que ben prest el *novel·lista* regrese al cine.

Bé, un darrer comentari. Sabeu, els seguidors de Temps Moderns que, aquesta, és una publicació en català. Els poemes escrits originàriament en castellà els hem respectat en aquesta llengua, perquè coincidim amb Robert Frost quan diu que *poesia és allò que es perd en una traducció*. Aquesta mena d'avançament en el temps a les nostres eternes reivindicacions a favor de la versió original ens obliga a actuar així en aquesta ocasió. ❖

TEMPS MODERNS

Revista mensual
Desembre 1996. Núm. 28

Edita

Centre de Cultura
"SA NOSTRA"
Carrer Concepció, 12
07012 Palma
Teléfono 72 52 10
Fax 71 37 57

Imprimeix

Gráficas Planisi, S.A.
Diposit Legal: P.M. 648-1994

Director

Jaume Vidal Amengual

Sots-directora

Francisca Niell Llabrés

Secretari de redacció i assessorament lingüístic

Manel-Claudi Santos

Consell de redacció

Miquel Pasqual, Andreu Ramis,
Albert Ribas, Josep Rosselló

Col·laboradors

Jeroni Salom, Miquel Roca,
Pere Estelrich i Massutí,
Domènec Garcias, F. Javier
Sánchez-Cuenca, Francesc
Rotger, Elena Ortega, Joan
Obrador, Antoni Serra, Toni
Roca, Matias Vallés,

Toni Figuera, Camilo José Cela
Conde, J. A. Mendiola, Claudio
Klynhout, Biel Amer, Valenti
Valenciano, Enrique Lázaro,
Jorge Martí, Josep Franco,
Miquel López Crespi, Antoni
Bernat, Reynaldo González,
Joan Bover, Jaume Pomar,
Francisco J. Díaz de Castro, J.C.
Llop, David Dasola, Entorn,
Ignacio Martín Jiménez,
José Carles Romaguera,

Joan Tortella, Iñaki Revesado,
Gràcia Sarión, Blanca Garau.

Dibuixos

Margalida Bennassar

Foto Portada

Gabriel Ramón sobre un quadre de Joan Lacomba.

Fotos

Arxiu Centre de Cultura
"SA NOSTRA"